

Μαθητές δημοτικού έστησαν κουμπαράδες σε σχολεία, καταστήματα και σούπερ μάρκετ για τη μικρή Σμαράγδα

[Επιστήμες, Τέχνες & Πολιτισμός / Κοινωνιολογικά \(κοινωνική πρόνοια & οικογενειακά θέματα\)](#)

Με τα πρώτα δεκάλεπτα και εικοσάλεπτα που τους περίσσευαν από το κυλικείο άρχισαν οι μικροί μαθητές και οι μικρές μαθήτριες του δημοτικού σχολείου Πευκοχωρίου να γεμίζουν τον κουμπαρά που έστησαν στην τάξη τους για τη μικρή Σμαράγδα, ένα 10χρονο κορίτσι που διαγνώστηκε πρόσφατα με λευχαιμία. Γνωρίζοντας το κορίτσι από το σχολείο, κινητοποιήθηκαν ώστε να βοηθήσουν στην κάλυψη των εξόδων που θα προκύψουν από τις ανάγκες της νοσηλείας της μαθήτριας και των μετακινήσεων της οικογένειας.

Με τη βοήθεια του Συλλόγου Γονέων και Κηδεμόνων του σχολείου, οι κουμπαράδες άρχισαν να γίνονται περισσότεροι και να μπαίνουν σε κάθε τάξη, ώστε οι δάσκαλοι και οι δασκάλες να έχουν την ευκαιρία να μιλήσουν στα παιδιά για το θέμα, να εξηγήσουν τι συμβαίνει και πώς μπορεί το λίγο από τον καθένα να γίνει πολύ για κάποιον με τη βοήθεια των πολλών.

Κουμπαράδες άρχισαν να στήνονται και σε άλλα σημεία στο Πευκοχώρι Χαλκιδικής αλλά και σε χωριά της γύρω περιοχής και έτσι τα πρώτα χρήματα άρχισαν να συγκεντρώνονται σε σχολεία, καταστήματα, σούπερ μάρκετ, φροντιστήρια, βιβλιοπωλεία και ΚΔΑΠ. «Εμείς ξεκινήσαμε σε τοπικό επίπεδο ως Σύλλογος Γονέων και Κηδεμόνων του Δημοτικού Σχολείου Πευκοχωρίου», εξηγεί στο ΑΠΕ-ΜΠΕ, εκ μέρους του Συλλόγου, η Μαρία Λιάκου. Η ίδια λέει ότι από τη στιγμή που το θέμα γνωστοποιήθηκε στα μέσα κοινωνικής δικτύωσης, η ανταπόκριση του κόσμου ήταν πολύ μεγάλη και άρχισαν να επικοινωνούν με τον Σύλλογο άνθρωποι από όλη τη Χαλκιδική, σύλλογοι, σχολεία, πολιτιστικοί φορείς, κοινότητες, εκκλησίες, εταιρείες, καταστήματα και ιδιώτες.

«Μια κυρία επικοινωνήσε μαζί μου και πρότεινε να διατεθούν για τις ανάγκες του 10χρονου κοριτσιού τα χρήματα από έναν χορό που διοργανώνει με τον σύλλογό της. Μια άλλη κυρία από τον Στανό μας ενημέρωσε ότι το χωριό διοργανώνει

θεατρική παράσταση για να βοηθήσει ένα άλλο κοριτσάκι και δήλωσε πρόθυμη να διατεθεί μέρος των χρημάτων για τη Σμαράγδα», σημειώνει η κ. Λιάκου.

Από την πλευρά της, η Παναγιώτα Σαχαρίδη, κοινωνική λειτουργός και σύμβουλος ψυχικής υγείας, ενημερώθηκε για το θέμα μέσω του facebook από την ανάρτηση μιας καθηγήτριας αγγλικών σε φροντιστήριο της περιοχής. Η κ. Σαχαρίδη «ανέβασε» σχετικό βίντεο, το οποίο κοινοποιήθηκε σχεδόν 800 φορές και είχε 12.500 προβολές μέσα σε τέσσερις μέρες. Κουμπαράδες άρχισαν να στήνονται και στην Ορμύλια, ενώ μια γυναίκα, μητέρα η ίδια με δύο παιδιά, την ενημέρωσε ότι θα διαθέσει για τη 10χρονη μαθήτριά της τα έσοδα του μήνα από το κατάστημα με κεριά που διατηρεί στην περιοχή. Χρήματα άρχισαν να συγκεντρώνονται και από φιλανθρωπική εκδήλωση που διοργανώθηκε σε κατάστημα στην Ορμύλια.

Η δύναμη των κουμπαράδων

Αναφερόμενη στην πρωτοβουλία με τους κουμπαράδες, η κ. Λιάκου σημειώνει ότι αντίστοιχες δράσεις έχουν πραγματοποιηθεί και στο παρελθόν, ενώ και η κ. Σαχαρίδη μιλά για την αμεσότητα με την οποία «λειτουργεί». «Όταν διαβάσει κάποιος κάτι στο διαδίκτυο και ενημερωθεί για το δίκτυο των κουμπαράδων, μπορεί άμεσα να επισκεφθεί κάποιο σημείο, να δει τον κουμπαρά, την αιτιολογία που αναγράφεται πάνω του και να ρίξει ό,τι επιθυμεί. Ο τραπεζικός λογαριασμός λειτουργεί επίσης, ωστόσο μπορεί κάποιος να ξεχαστεί ή να μην τον βολεύει η τράπεζα», σχολιάζει και σημειώνει ότι όποιο ποσό συγκεντρωθεί μπορεί να αποτελέσει ένα «μαξιλαράκι ασφαλείας» για τα έξοδα που αναμένεται να προκύψουν.

Στο ερώτημα, άλλωστε, ποιοι είναι αυτοί που κινητοποιούνται περισσότερο, η κ. Λιάκου απαντά ότι το 80% των ανθρώπων που επικοινωνούν μαζί της έχουν κάποιο περιστατικό υγείας στο κοντινό τους περιβάλλον. «Ξέρουν πόσο διαρκεί μια τέτοια κατάσταση, πόση υποστήριξη χρειάζεται στην οικογένεια, πόσα θα είναι τα έξοδα που θα τρέχουν και δεν μπορούν να καλυφθούν», προσθέτει.

Η κ. Σαχαρίδη, εξάλλου, τονίζει ότι η κυρίαρχη σκέψη του καθενός είναι «τι θα γινόταν, αν κάτι τέτοιο συνέβαινε στο δικό μου παιδί». «Οι περισσότεροι προσπαθούμε να μπούμε και να μην μπούμε ταυτόχρονα σε αυτή τη θέση. Λέμε βαθιά μέσα μας “να βοηθήσω το παιδί, αλλά ευτυχώς, δεν συμβαίνει σε μένα”. Υπάρχει όμως μια μεγάλη ευαισθητοποίηση κυρίως επειδή πρόκειται για ένα μικρό παιδί και για μια σοβαρή ασθένεια», προσθέτει. Υπογραμμίζει, τέλος, τη δύναμη των πολλών και το μεγάλο αποτέλεσμα που αυτή μπορεί να έχει και σημειώνει: «Πιστεύω ότι μπορεί κανείς να μην αγοράσει ένα πακέτο τσιγάρα και να διαθέσει το πεντάευρω γι' αυτό το σκοπό. Στην τελική, εκείνο που έχει σημασία είναι να λειτουργούμε σαν ένας μοχλός και να ευαισθητοποιούμε τους ανθρώπους. Με τον

τρόπο αυτό, άνθρωποι που δεν γνωριζόμαστε καν, γινόμαστε ομάδα και ενεργούμε για έναν κοινό καλό σκοπό».

Πηγή: ΑΠΕ-ΜΠΕ